Η ΘΕΟΤΗΤΑ (ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ)

Υπάρχουν άφθονες αποδείξεις και ακράδαντα στοιχεία γύρω μας που αποδεικνύουν και επιβεβαιώνουν την ύπαρξη ενός θαυμάσιου Δημιουργού Θεού. Ωστόσο, ας θυμόμαστε ότι ο Θεός δεν μπορεί να αποδειχθεί, να επιβεβαιωθεί και να εξιχνιαστεί από τον θνητό άνθρωπο και την ανθρώπινη σοφία. Ο Λόγος του Θεού χαρακτηριστικά λέει: "Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; Δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με εντέλειαν; (Ιώβ, 11:7).

Και ο προφήτης Ησαΐας προσθέτει: **"*Με τίνα λοιπόν θέλετε εξομοιώσει τον Θεόν; Ή τι ομοίωμα θέλετε προσαρμόσει εις αυτόν;*"** (Ησαΐας, 40:18).

Με άλλα λόγια, το μεγαλείο του Θεού είναι ανεξιχνίαστο και απροσπέλαστο για τη θνητή μας κατανόηση. **Ο Θεός πάντοτε υπήρχε.** Ποτέ, μα ποτέ δεν υπήρχε καιρός που να μην υπήρχε ο Θεός. Η Βίβλος λέει: "Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός". (Ψαλμός 90: 2).

Με απλά λόγια, ο Θεός είναι σαν ένας κύκλος που η περιφέρειά του δεν μπορεί να μετρηθεί, γιατί δεν έχει αρχή ούτε τέλος. Εμείς οι άνθρωποι δεν έχουμε τη δυνατότητα να συλλάβουμε και να καταλάβουμε την αιωνιότητα, όπως ένας σκύλος δεν μπορεί να συλλάβει και να καταλάβει τα μαθηματικά. Ωστόσο, ο καλός Θεός μας έχει αποκαλύψει αρκετά πράγματα σχετικά με τον εαυτό Του μέσα στο Θείο Του λόγο, τα οποία μας βοηθούν να συλλάβουμε και να εννοήσουμε ορισμένα πράγματα. Στη σημερινή μας διάλεξη, θα εξετάσουμε ένα πολύ σοβαρό και σημαντικό θέμα, που αφορά την ίδια τη φύση του Θεού.

Πριν αρχίσουμε, θα ήθελα να τονίσω ότι, από την εποχή του Χριστού μέχρι σήμερα, υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που ονομάζονται Χριστιανοί, αλλά αρνούνται τελείως την **"πλήρη θεότητα του Ιησού Χριστού".** Άλλοι άνθρωποι, παραδέχονται μεν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Υιός του Θεού, αλλά Τον θεωρούν πολύ κατώτερο από τον Θεό Πατέρα. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Υιός του Θεού, αλλά είχε αρχή, δηλαδή είναι δημιούργημα.

Για πολλούς, ο Χριστός ήταν απλώς ένας καλός άνθρωπος, που κέρδισε την εύνοια του Θεού, αλλά ποτέ ο Ίδιος δεν ήταν Θεός. Επίσης, πολλοί πιστεύουν πως ο Θεός είναι ένα πρόσωπο, αλλά χρησιμοποιεί τρία ονόματα, Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Για κάποιους άλλους, το Άγιο Πνεύμα δεν είναι πρόσωπο, αλλά η ενεργός δύναμη του Θεού.

Με άλλα λόγια, αυτό που θέλω να τονίσω, καθώς ανέφερα όλες αυτές τις διαφορετικές θεωρίες, είναι ότι πράγματι υπάρχει μεγάλη σύγχυση σχετικά με το σημερινό θέμα. Εύλογα γεννάται το εξής ερώτημα: **Γιατί να υπάρχουν τόσες πολλές και αλληλοσυγκρουόμενες διδασκαλίες πάνω σε αυτό το τόσο σοβαρό θέμα; Ποια διδασκαλία να είναι άραγε σωστή; Πώς μπορούμε να βρούμε τη σωστή διδασκαλία;**

Για να βρούμε τις απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, θα πρέπει να αφήσουμε την ανθρώπινη σοφία και φιλοσοφία κατά μέρος, γιατί ο θνητός ανθρώπινος εγκέφαλος δεν μπορεί να εξιχνιάσει τα μυστήρια του αθάνατου Θεού. Επάνω σε αυτό το σημείο, η Βίβλος διευκρινίζει: **"*Τα κρυπτά ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών· τα δε αποκεκαλυμμένα, εις ημάς και εις τα τέκνα ημών διαπαντός, δια να εκτελέσωμεν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου*".** (Δευτερονόμιο, 29:29). Πρέπει, επομένως, **ΝΑ ΒΑΣΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΣΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ**.

Μέσα στην Αγία Γραφή πολλές φορές αναφέρεται ότι υπάρχει μόνο ένας αληθινός Θεός, αλλά σε άλλα μέρη αναφέρονται Τρία Πρόσωπα. Δηλαδή, **ο Λόγος του Θεού διδάσκει καθαρά ότι υπάρχει ένας αληθινός Θεός σε τρεις προσωπικότητες** και αυτή η αλήθεια φαινόταν πράγματι πολύ δύσκολη για τον άνθρωπο, ώστε να μπορέσει να την καταλάβει. **Πώς είναι δυνατόν να υπάρχει ένας Θεός σε τρεις χωριστές προσωπικότητες**; Γι' αυτό, με μεγάλη προσοχή και υπευθυνότητα, ας **εξετάσουμε αυτά που μας αποκαλύπτει ο Λόγος του Θεού**.

Ας δούμε πρώτα ορισμένα εδάφια που αναφέρουν ότι ο Θεός είναι ένας Θεός. ***"Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος".*** (Δευτερονόμιον, 6:4). Το εδάφιο τονίζει πολύ καθαρά ότι ο Θεός είναι ένας Θεός. Η Καινή Διαθήκη, επίσης, λέει: ***"Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εις· καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι, και φρίττουσι".*** (Επιστολή Ιακώβου, 2:19).

Ο Ιησούς Χριστός αναφέρει έναν Θεό: ***"Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν, Ότι πρώτη πασών των εντολών είναι, "Άκουε Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος".*** (Κατά Μάρκον Ευαγγέλιον,12:29).

Ο Απόστολος Παύλος, επίσης, μιλάει μόνο για έναν Θεό, αλλά αναφέρεται σε δύο Πρόσωπα, στον Πατέρα και στον Ιησού Χριστό, και συγκρίνει τον αληθινό Θεό με τους πολλούς θεούς των ειδωλολατρών: ***"Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός ειμή εις. Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί, είτε εν τω ουρανώ, είτε επί της γης· (καθώς και είναι θεοί πολλοί, και κύριοι πολλοί), αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα, και ημείς εις αυτόν· και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα, και ημείς δι' αυτού".*** (Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 8: 4-6).

Τώρα, ας προσέξουμε το επόμενο εδάφιο: ***"Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ, και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ ο έσχατος, και εκτός εμού δεν υπάρχει Θεός".*** (Ησαΐας, 44:6).

Σε αυτό το εδάφιο τονίζεται πολύ έντονα ότι υπάρχει μόνο ένας Θεός, ένας Κύριος, ένας Λυτρωτής και Βασιλιάς του Ισραήλ. Ο ένας Θεός που αναφέρεται στο βιβλίο του Ησαΐα, είναι και ο Δημιουργός του ουρανού και της γης. ***"Ούτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανούς, και εκτείνας αυτούς· ο στερεώσας την γην, και τα γεννώμενα εξ αυτής· ο διδούς πνοήν εις τον λαόν τον έπ' αυτής, και πνεύμα εις τους περιπατούντας έπ' αυτής".*** (Ησαΐας, 42:5).

Ας δούμε την υπέροχη απάντηση που μας δίνει το παραπάνω εδάφιο στο ερώτημα: «**Ποιος ήταν αυτός που δημιούργησε το κόσμο;**» Μάλιστα, αγαπητοί μου φίλοι, ήταν ο Ιησούς Χριστός το Πρόσωπο που δημιούργησε τα πάντα. Η Βίβλος το διευκρινίζει αυτό πολύ καθαρά: ***"Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγειναν· και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίον έγεινεν…Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγεινε δι' αυτού· και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:1-3,10).

Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής, **στη Δημιουργία συνεργάστηκαν και τα τρία πρόσωπα της Θεότητας, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, αλλά ο Χριστός ήταν το Πρόσωπο που έλαβε το ενεργό μέρος στη Δημιουργία.** Γι' αυτο, ο Λόγος του Θεού λέει: ***"ότι ο Θεός έκτισε τα πάντα μέσω του Ιησού Χριστού".*** (Επιστολή προς Εφεσίους, 3:9).

Επίσης, ο Θεός που περιγράφεται στο βιβλίο του Ησαΐα, δεν είναι μόνο Δημιουργός, αλλά είναι επίσης και Σωτήρας και Λυτρωτής του ανθρώπου. Τα επόμενα εδάφια δηλώνουν πολύ καθαρά αυτή τη θαυμάσια αλήθεια: ***"Και τώρα ούτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβού· διότι εγώ σε ελύτρωσα,… Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρ σου… Εγώ,***

εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει... Εγώ, εγώ είμαι, όστις εξαλείφω τας παραβάσεις σου ένεκεν εμού, και δεν θέλω ενθυμηθή τας αμαρτίας σου". (Ησαΐας, 43:1,3,11,25).

Η Καινή Διαθήκη, επίσης, μας αποκαλύπτει τον Ιησού Χριστό ως τον μοναδικό Σωτήρα και Λυτρωτή μας: ***"Και πολύ πλειότεροι επίστευσαν δια τον λόγον αυτού· και προς την γυναίκα έλεγον, Ότι δεν πιστεύομεν πλέον δια τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 4: 41,42).

"Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένου μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν". (Πράξεις των Αποστόλων, 4:12).

"Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι δια του ονόματος αυτού θέλει λάβει άφεσιν αμαρτιών πας ο πιστεύων εις αυτόν". (Πράξεις των Αποστόλων, 10: 43).

Ο Θεός Πατέρας και ο Υιός Χριστός συνεργάζονται, για να σώσουν την ανθρωπότητα: ***"Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 3:16).

Τώρα, ας εξετάσουμε ορισμένα εδάφια που μας φανερώνουν ότι ο Ένας Αληθινός Θεός αποτελείται παραπάνω από ένα Πρόσωπα. Θα εξετάσουμε ορισμένα, γιατί υπάρχουν πάρα πολλά εδάφια.

Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να τονίσω ότι μέσα στην Αγία Γραφή δεν υπάρχει πουθενά η λέξη **Αγία Τριάδα**, αλλά υπάρχει όμως η λέξη **ΘΕΟΤΗΤΑ**. Ο Λόγος του Θεού μας αποκαλύπτει:

"Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις δια της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου, και ουχί κατά Χριστόν. Διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της Θεότητος σωματικώς". (Επιστολή προς Κολοσσαείς, 2: 8,9). Όπως διαπιστώνετε, το εδάφιο δεν αναφέρεται στον Θεό Πατέρα, αλλά στον **Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα μας**, τονίζοντας: ***"Διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της Θεότητος σωματικώς".***

Ας συνεχίσουμε τώρα την εξέτασή μας στο Λόγο του Θεού, για να δούμε από πόσα πρόσωπα αποτελείται **η ΘΕΟΤΗΤΑ**. Από το πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης μέχρι το τελευταίο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι η Θεότητα αποτελείται παραπάνω από ένα Πρόσωπα, αρχίζοντας με τα εξής λόγια: ***"ΕΝ αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην".*** (Γένεσις, 1:1). Στο εδάφιο αυτό η εβραϊκή λέξη που έχει μεταφραστεί **"Θεός",** είναι **"elohim" "Ελωϊμ",** που είναι ο πληθυντικός αριθμός του αρσενικού.

Στο τελευταίο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αναφέρονται τα εξής λόγια: ***"Και με έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής, λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 22: 1). Το Αρνίο, βέβαια, είναι ο Ιησούς Χριστός. Έτσι, ο Ιησούς Χριστός κυριαρχεί μαζί με τον Θεό Πατέρα, ενώ στο εδάφιο δεκαεπτά αναφέρεται και το Άγιο Πνεύμα: ***"Και το Πνεύμα, και η νύμφη λέγουσιν, Ελθέ".*** (Αποκάλυψις Ιωάννου, 22:17).

Καθώς προχωρούμε τη διάλεξή μας, ας εξετάσουμε κάποια άλλα εδάφια αρχίζοντας από την Παλαιά Διαθήκη. Όταν ο **Θεός "Ελωϊμ"**, ήταν έτοιμος την έκτη μέρα της Δημιουργίας να δημιουργήσει τον άνθρωπο είπε τα εξής: ***"Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών..."*** (Γένεσις, 1: 26).

Στο εδάφιο παρατηρούμε καθαρά να τονίζεται
τρεις φορές ο πληθυντικός αριθμός.

1) **"*Ας κάμωμεν άνθρωπον*"**. Εάν ο Θεός ήταν μόνος του, θα έπρεπε να πει **"ας κάμω".**

2) Είπε, **"*κατ' εικόνα ημών*"**, όχι κατά την εικόνα μου.

3) Είπε, **"*καθ' ομοίωσιν ημών*"**. Με άλλα λόγια, στη Δημιουργία του ανθρώπου βλέπουμε ότι τα μέλη της **ΘΕΟΤΗΤΑΣ** συνομιλούσαν μεταξύ τους. Ας μην ξεχνάμε ότι στη Δημιουργία δεν ήταν μόνο ο Πατέρας και ο Υιός αλλά και το Άγιο Πνεύμα, ο Παράκλητος. ***"Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων".*** (Γένεσις, 1: 2).

Έτσι, η εικόνα που έχουμε για τον Θεό μέσα στην Αγία Γραφή δεν είναι η εικόνα ενός Θείου Μοναχικού Προσώπου, αλλά η εικόνα **μιας ΘΕΟΤΗΤΑΣ, που έχει μια τέλεια κοινωνία, συνεργασία και αρμονία**. Ο Θεός είναι αγάπη και, όταν δημιούργησε τον άνθρωπο, είπε: ***"Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις αυτόν βοηθόν όμοιον με αυτόν".*** (Γένεσις, 2:18).

Έτσι, ο τέλειος Θεός δημιούργησε έναν βοηθό στον άνθρωπο, όμοιο με αυτόν, έτσι ώστε από αυτούς τους δύο να δημιουργηθεί η οικογένεια, που αποτελείται από πατέρα, μητέρα και παιδιά. Αυτό ήταν το τέλειο σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο. Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να εξασκήσει την αγάπη του, χωρίς να υπάρχει κάποιος σύντροφος, κάποιο άλλο πρόσωπο για να το αγαπά. Για να εξασκηθεί τέλεια η αγάπη, πρέπει να υπάρχουν πάνω από δύο πρόσωπα, γι' αυτό ο καλός Θεός έκανε την οικογένεια και είπε: ***"...Και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν".*** (Γένεσις, 2:24). Αργότερα, όταν οι πρωτόπλαστοι υπέκυψαν στον πειρασμό και αμάρτησαν, η Βίβλος περιγράφει ξανά τα πρόσωπα της θεότητας να συνομιλούν μεταξύ τους λέγοντας: ***"Και είπε Κύριος ο Θεός, ιδού, έγεινεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν..."***. (Γένεσις, 3:22). Εδώ πάλι τονίζεται **ο πληθυντικός αριθμός**.

Μετά από τον κατακλυσμό του **Νώε**, καθώς οι άνθρωποι απομακρύνθηκαν από τον αληθινό Θεό και άρχισαν να χτίζουν τον πύργο της Βαβέλ, **τα μέλη της ΘΕΟΤΗΤΑΣ πάλι συζήτησαν** το θέμα και αποφάσισαν ποια μέτρα έπρεπε να λάβουν. Χαρακτηριστικά διαβάζουμε στη Βίβλο: ***"Και είπεν ο Κύριος, Ιδού, εις λαός, και πάντες έχουσι μίαν γλώσσαν, και ήρχισαν να κάμνωσι τούτο· και τώρα δεν θέλει εμποδισθή εις αυτούς παν ότι σκοπεύουσι να κάμωσιν· έλθετε, ας καταβώμεν, και ας συγχύσωμεν εκεί την γλώσσαν αυτών, δια να μη εννοή ο εις του άλλου την γλώσσαν".*** (Γένεσις, 11: 6,7).

Μια μέρα ο προφήτης Ησαΐας είδε σε ένα όραμα τον Θεό μέσα στο ναό και άκουσε **τα μέλη της ΘΕΟΤΗΤΑΣ να συζητούν: "*Και ήκουσα την φωνήν του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις θέλει υπάγει δια ημάς;*"** (Ησαΐας, 6:8). Πάλι βλέπουμε να τονίζεται **ο πληθυντικός**: **"*και τις θέλει υπάγει δια ημάς;*"**

Ως εδώ, όλα τα εδάφια που έχουμε εξετάσει από τον Λόγο του Θεού, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο Θεός δεν είναι ένα Υπέρτατο Ον ολομόναχο, ακοινώνητο και απομονωμένο. **Ο Θεός είναι αγάπη** και η αγάπη λαχταρά τη συντροφιά. Σίγουρα, ο Θεός μπορούσε να μιλήσει με τους αγγέλους και τους ανθρώπους, αλλά ακόμη και ο Θεός χρειαζόταν την επικοινωνία, τη συντροφιά με Έναν Ίσον, με Έναν Όμοιόν Του, που θα μπορούσε να σκέφτεται όπως Αυτός. Δηλαδή, ο Θεός είχε ανάγκη να επικοινωνεί με τον Θεό, **τα μέλη της ΘΕΟΤΗΤΑΣ να συζητούν και να παίρνουν αποφάσεις για τα διάφορα σχέδιά τους**.

Τώρα, θα εξετάσουμε ορισμένα εδάφια στην Καινή Διαθήκη. Είναι γεγονός ότι στην Καινή Διαθήκη το θέμα της Θεότητας τονίζεται και διδάσκεται αρκετά καθαρά. Πρώτα απ' όλα, ας εξετάσουμε την Τριπλή Παρουσία της Θεότητας στη βάπτιση του

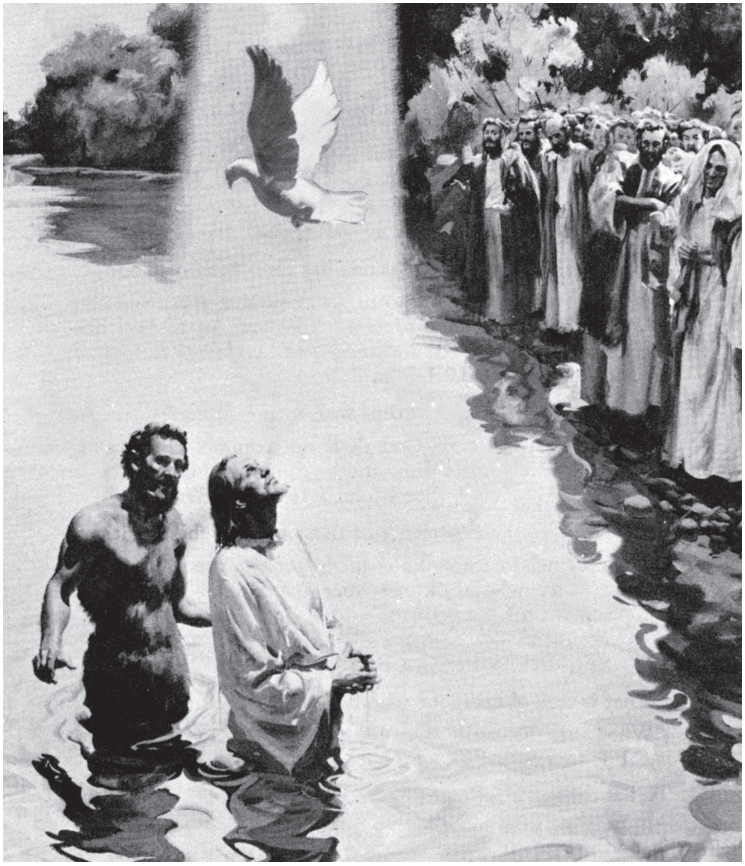

Εδώ ανακαλύπτουμε ότι στην βάπτιση του Ιησού Χριστού
έγινε ολοκάθαρη η τριπλή παρουσία της
"ΘΕΟΤΗΤΑΣ" ή εάν θέλετε "ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ"
σε τρεις ξεχωριστές προσωπικότητες
1) ΠΑΤΗΡ, 2) ΥΙΟΣ και 3) ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ιησού: ***"Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού, και προσευχομένου, ηνοίχθη ο ουρανός, και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή, ως περιστερά έπ' αυτόν· και έγεινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα, Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην".*** (Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 3: 21,22, Κατά Ματθαίον 3: 16,17, Κατά Μάρκον 1:10,11).

Σε αυτή την περικοπή, παρουσιάζονται πολύ καθαρά και τα τρία μέλη της **ΘΕΟΤΗΤΑΣ**, δηλαδή, έχουμε: **1) τον Ιησού που βαπτίζεται, 2) το Άγιο Πνεύμα που εμφανίζεται ως περιστερά και 3) τον Πατέρα να δηλώνει από τον ουρανό: "*Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθην*".**

Η διδασκαλία του Ιησού Χριστού πάνω στο θέμα της **Θεότητας** είναι **Τριαδική**, δηλαδή το Τριαδικό δόγμα διδάσκει ότι η Θεότητα **αποτελείται από Τρία Πρόσωπα**: Ας θυμηθούμε τα θαυμάσια λόγια του Ιησού μετά την Ανάστασή Του, όταν είπε στους μαθητές Του: ***"πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 28:19).

Ο Μεγάλος Διδάσκαλος τόνισε αρκετά καθαρά ότι **η βάπτιση πρέπει εξάπαντος να γίνεται στο όνομα 1) του Πατέρα, 2) του Υιού και 3) του Αγίου Πνεύματος**. Κάτι πολύ σημαντικό που ανακαλύπτουμε είναι ότι **η Θεότητα μοιράζεται από κοινού το ίδιο όνομα.** Το τονίζω αυτό, γιατί, όπως παρατηρείτε, το εδάφιό μας δε λέει **"ονόματα"** (πληθυντικός), αλλά αναφέρει τη λέξη "όνομα" και στη συνέχεια καταγράφονται **Τρία χωριστά Πρόσωπα**. Για τις διάφορες ονομασίες του **Θεού** ή της **ΘΕΟΤΗΤΑΣ** θα ασχοληθούμε στο τέλος της διάλεξής μας.

Αργότερα, ο Απόστολος Παύλος διευκρίνισε ότι ο Ένας Αληθινός **Θεός** ή **ΘΕΟΤΗΤΑ** αποτελείται από **Τρία Πρόσωπα**, γι' αυτό είπε: ***"Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών. Αμήν".*** (Επιστολή προς Β΄ Κορινθίους, 13:13).

Στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν πάρα πολλά εδάφια που αναφέρουν **τα Τρία Πρόσωπα της ΘΕΟΤΗΤΑΣ**. Εν συντομία, σας αναφέρω ορισμένα: (Ιωάννης, 14:16, 15:26. Α΄ Κορινθίους, 12:4-6, Εφεσίους, 1:3-14, 2:13,18, 4:4-6, Εβραίους, 6:4-6, Α΄ Πέτρου,1:2, Επιστολή Ιούδα, 1:20,21). Έτσι, λοιπόν, σύμφωνα με τη διδασκαλία της Αγία Γραφής, **η ΘΕΟΤΗΤΑ αποτελείται από Τρία Πρόσωπα: 1) ΠΑΤΗΡ, 2) ΥΙΟΣ, 3) ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.**

Αυτά τα Τρία Πρόσωπα είναι τέλεια ενωμένα σε σκοπό, σε σκέψη και ίσα σε **ΟΥΣΙΑ ή ΦΥΣΗ**. Αδιαμφισβήτητα, επειδή εμείς οι άνθρωποι δεν έχουμε κανένα ανάλογο παράδειγμα, για να συμβολίσουμε ή να περιγράψουμε το πώς ένας αληθινός Θεός ή Θεότητα αποτελείται από Τρία Πρόσωπα, είναι πράγματι δύσκολο να συλλάβουμε και να καταλάβουμε με την πεπερασμένη διάνοιά μας αυτή τη Βιβλική αλήθεια. Επιτρέψτε μου να σας φέρω ένα-δύο παραδείγματα από πράγματα που μας είναι κατανοητά σε μια ταπεινή μου προσπάθεια να μας γίνει αυτή η μεγάλη αλήθεια πιο οικεία και αντιληπτή.

Πρώτον, ας πάρουμε ένα σχοινί το οποίο αποτελείται από τρία χωριστά πλοκάμια. Αυτά τα τρία, αν και είναι τρία χωριστά πλοκάμια, εμείς στα χέρια μας έχουμε ένα σχοινί. Δεύτερον, ας πάρουμε μία κυβέρνηση. Λέμε μια κυβέρνηση ενός κράτους, αλλά όλοι ξέρουμε ότι στην πραγματικότητα αυτή η μία κυβέρνηση αποτελείται από αρκετά μέλη.

Έτσι, και ο Θεός έχει ένα κράτος, αλλά το κράτος του Θεού είναι ολόκληρο το σύμπαν. Για να κυβερνηθεί αυτό το σύμπαν, χρειάζεται μια επουράνια κυβέρνηση. Αυτή η **επουράνια κυβέρνηση λέγεται ΘΕΟΤΗΤΑ**, **η οποία, αν και αποτελείται από Τρία Μέλη, αυτά τα μέλη είναι τόσο ενωμένα που αποτελούν τον Έναν αληθινό Θεό σε Τρεις Προσωπικότητες.**

Πάνω σε αυτό, ας προσέξουμε μια δήλωση του Μεγάλου Διδασκάλου μας. Αν και σε αυτή την περικοπή δε διδάσκεται το θέμα της **ΘΕΟΤΗΤΑΣ**, υπάρχει, ωστόσο, κάτι που μας βοηθά να καταλάβουμε **την ενότητα της ΘΕΟΤΗΤΑΣ**: ***"Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς, Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς; Και είπεν, "Ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκαν μίαν"; Ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 19: 4-6).

Το θέμα της συγκεκριμένης περικοπής είναι ο γάμος και το διαζύγιο, αλλά αυτό που θέλω να προσέξουμε είναι ότι ο Ιησούς διευκρινίζει πως ο Θεός από την αρχή

Τρίμορφος εικόνα του Θεού, η οποία εικονίζει την Αγία Τριάδα σ'ένα σώμα με τρεις μορφές.

Τοιχογραφία στο παρεκκλήσι του κοιμητηρίου της Ιεράς Μονής Γρηγορίου του Αγίου Όρους.

έπλασε δύο χωριστά πρόσωπα, τον άνδρα και τη γυναίκα. Στη συνέχεια τονίζει ότι ο άνδρας με το γάμο θα αφήσει τους γονείς του ***"και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκαν μίαν" Ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ".*** Επομένως, ο Σωτήρας μας δίδαξε ότι μέσω του γάμου τα δύο χωριστά πρόσωπα **γίνονται μία σάρκα**, δηλαδή **ένα σώμα**.

Πάντως, όλοι οι παντρεμένοι θα συμφωνήσουν μαζί μου πως, όταν παντρευόμαστε, δε γινόμαστε κυριολεκτικά μία σάρκα (ένα σώμα) με τη γυναίκα μας ή τον άνδρα μας. Συνεπώς, **τι εννοούσε ο Ιησούς όταν είπε: *"Ώστε δεν είναι πλέον δύο αλλά μία σαρξ";*** Με τα υπέροχα αυτά λόγια ο Χριστός ήθελε να διδάξει ότι ο Θεός από την αρχή ένωσε το ανδρόγυνο, επιδιώκοντας ο άντρας και η γυναίκα να έχουν ένα σκοπό, να υπάρχει αρμονία μέσα στην οικογένειά τους και να είναι τόσο ενωμένοι στις αποφάσεις τους, ώστε να είναι σαν να αποφάσισε ένα πρόσωπο. Έτσι, λοιπόν, αν και στην πραγματικότητα είναι δύο χωριστά πρόσωπα, **με το γάμο γίνονται ένα**.

Το ίδιο και με την ουράνια οικογένεια. **Αν και είναι Τρία χωριστά Πρόσωπα, είναι τόσο τέλεια και αρμονικά ενωμένα, που ενεργούν ως Μία Μονάδα, μία ΘΕΟΤΗΤΑ.** Γι' αυτό, και ο Ιησούς τόνισε: ***"Εγώ και ο Πατήρ μου εν είμεθα".***

Αξίζει να αναφέρουμε μια άλλη πολύ χαρακτηριστική απάντηση του Ιησού πάνω στο θέμα, όταν ο Φίλιππος Του ζήτησε να τους δείξει τον Πατέρα: ***"Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνώρισας, Φίλιππε; Όστις είδεν εμέ, είδε τον Πατέρα· και πώς συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί, και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· Αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα. Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί, και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, δια τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι. Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω, και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει· διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου. Και ό,τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, δια να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. Εάν ζητήσετέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14: 9-14).

Στο σημείο αυτό, πιστεύω ότι είναι η κατάλληλη στιγμή να εξετάσουμε ένα πολυσυζητημένο θέμα, τη **ΘΕΟΤΗΤΑ του Ιησού Χριστού**. Όλοι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι είναι ένα χαρακτηριστικό του Ιησού, που έχει πολύ πολεμηθεί και απορριφθεί από την εποχή που ήρθε και δίδαξε μέχρι σήμερα. Έτσι, και στην εποχή μας υπάρχουν θρησκεί-

ες που αρνιούνται την πλήρη Θεότητά Του. Ας μην ξεχνάμε πως το θέμα **της μιας ΘΕΟΤΗΤΑΣ σε Τρία Πρόσωπα είναι ένα μυστήριο για τον ανθρώπινο νου**. Έτσι, οι άνθρωποι πάντοτε προσπαθούσαν να λύσουν αυτό το μυστήριο με τη δική τους σοφία.

Από την Ιστορία μαθαίνουμε ότι ένας από τους πρώτους που αρνήθηκε τη Θεότητα του Χριστού ήταν ο **Φίλων**, ένας Εβραίος από την Αλεξάνδρεια, που οι ιδέες του βασίζονταν πάνω σε φιλοσοφικό σύστημα. Πέθανε το **50 μ.Χ.,** αλλά οι θεωρίες του απασχόλησαν σε τέτοιο βαθμό την πρώτη Αποστολική Εκκλησία, ώστε **οι Απόστολοι Παύλος και Ιωάννης διευκρίνισαν στις επιστολές τους τις εσφαλμένες απόψεις του και νουθέτησαν τους πιστούς να απέχουν από αυτές**. Αυτές οι θεωρίες ήταν ένα είδος θεοσοφίας, λίγο πολύ δανεισμένες από τον Εβραίο **Καββάλα** (απ' όπου ήρθαν και οι λεγόμενοι Καββαλιστές) και επηρεασμένες από την Πλατωνική φιλοσοφία. Ο Φίλων ένωσε αυτή τη φιλοσοφία με το Γνωστικισμό και την ονόμασε *''η θεία λογική με περιεχόμενο το Λόγο''*. Η Χριστιανική πλευρά και ερμηνεία αυτού του συστήματος παρουσίαζε τον Χριστό ως δημιούργημα του Θεού και Τον θεωρούσε ένα ον μη ανεξάρτητο, ψηλό σε θέση, αλλά όχι σε φύση πάνω από την προέλευση της ίδιας τάξης. Αρνιόταν ακόμη και την ανθρώπινη φύση του Ιησού, **γι' αυτό η Πρώτη Επιστολή του Ιωάννη τονίζει πολύ έντονα την ανθρώπινη φύση του Χριστού.** Αυτή η ανθρώπινη φιλοσοφική θεωρία δε συμπεριλαμβάνει καθόλου το Άγιο Πνεύμα.

Κατά τους πρώτους αιώνες της Χριστιανοσύνης, κυκλοφόρησαν αρκετές θεωρίες σε σχέση με τη φύση του Ιησού Χριστού. Εκτός από αυτή που ανέφερα προηγουμένως, υπήρχε και η θεωρία του *''υιοθετισμού''* με πρωτοπόρους τον **Θεόδωρο** και τον **Παύλο από τη Σαμοσάτα**. Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, ο Ιησούς ήταν απλώς ένας άνθρωπος ο οποίος, με τη χάρη του Θεού, έζησε μια τέλεια ζωή και, επειδή το κατόρθωσε αυτό, κέρδισε το αξίωμα της Θείας Τάξης. Με άλλα λόγια, ο Ιησούς δεν ήταν Θεός και ούτε άφησε τον ουρανό, για να γεννηθεί με ανθρώπινο σώμα, αλλά υιοθετήθηκε από τον Θεό και απέκτησε τη Θεία Φύση λόγω της ενάρετης ζωής Του.

Με την πάροδο του χρόνου, αυτές οι θεωρίες συνεχίστηκαν να γίνονται αποδεκτές και να διαδίδονται από πολλούς ανθρώπους, όπως ο **Άρειος**, από τον οποίο ήρθαν και οι λεγόμενοι **Αρειανοί**. Ακόμη και σήμερα, υπάρχουν άνθρωποι, ολόκληρες εκκλησίες και άλλες οργανώσεις, που πιστεύουν και διδάσκουν λίγο πολύ τις ίδιες θεωρίες που δίδασκαν ο Φίλων, ο Θεόδωρος, ο Παύλος από τη Σαμοσάτα, ο Άρειος και τόσοι άλλοι.

Παράδειγμα: Το **1845,** ο ποιμένας G.W. Burnap εξέδωσε ένα βιβλίο, που ανέλυε το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Προσπάθησε με αυτό το βιβλίο να αποδείξει ότι το δόγμα της Τριάδας δεν είναι Βιβλικό και απεγνωσμένα επινόησε επιχειρήματα, για να πείσει όσους το διαβάσουν ότι υπάρχει μόνο ένας Θεός, ο Πατέρας. Χαρακτηριστικά οι θεωρίες αυτού του βιβλίου συνοψίζονται στις θέσεις ότι ο Υιός είναι ένας άνθρωπος χρισμένος για ένα ειδικό έργο, ο οποίος γεννήθηκε εδώ, όπως κάθε άλλος άνδρας, και ότι το Άγιο Πνεύμα δεν είναι πρόσωπο, αλλά μια δύναμη από τον Θεό, μια ενεργός δύναμη. Το ίδιο, επίσης, πιστεύουν οι Γιουνιταριανοί και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά. Οι Χριστάδελφοι, από την πλευρά τους, πιστεύουν πως ο Χριστός άρχισε να υπάρχει μόνον όταν γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, δηλαδή ουδέποτε υπήρξε πιο πριν ως Θεός.

Ας επανέλθουμε στην εξέταση της **ΘΕΟΤΗΤΑΣ του Χριστού**, όχι σύμφωνα με τις θεωρίες και διδαχές των ανθρώπων, **αλλά σύμφωνα με τον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.** Ερώτηση: **Μπορούμε να ξέρουμε, αν ο Ιησούς υπήρχε πάντοτε μαζί με τον Θεό Πατέρα;** Για να λάβουμε την απάντησή μας, ας δώσουμε προσοχή στην επόμενη ανάγνωση: ***"Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. Πάντα δι' αυτού έγειναν· και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν το οποίον έγεινεν".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:1-3).

Υπάρχουν πολλοί που υποστηρίζουν ότι ο Ιησούς είναι κτίσμα, δηλαδή ο Θεός Πατέρας έκανε τον Θεό Υιό. Ωστόσο, ανεξάρτητα από αυτό που πιστεύουν οι άνθρωποι, ο Ιωάννης διευκρινίζει με ιδιαίτερη σαφήνεια μια μεγάλη αλήθεια: **"*Εν αρχή ήτο ο Λόγος***", Ας προσέξουμε το ρήμα **"ήτο"**, δηλαδή, με απλή μετάφραση, εν αρχή **υπήρχε** ο Λόγος. Επομένως, το εδάφιο δε λέει έγινε ο Λόγος.

Τώρα, γεννάται το ερώτημα: **Ποιος είναι αυτός ο Λόγος;** Ο Λόγος, αγαπητοί μου φίλοι, είναι ο Ιησούς Χριστός και αυτό επιβεβαιώνεται στο εδάφιο δεκατέσσερα που λέει: **"*Και ο Λόγος έγεινε σαρξ, και κατώκησε μεταξύ ημών*".** Αλλά, ας προσέξουμε πάλι τα πρώτα δύο εδάφια: **"*Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:1,2). Τα εδάφια τονίζουν με έμφαση ότι ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, δηλαδή ο Λόγος υπήρχε δίπλα στον Θεό ή μαζί με τον Θεό. Τώρα προσέξτε τη σπουδαία φράση **"*και Θεός ήτο ο Λόγος*"**. Μάλιστα, αγαπητοί μου φίλοι, ο Λόγος του θεού μας διδάσκει, όσο καθαρά γίνεται, ότι **ο Λόγος είναι Θεός, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός ήταν και είναι Θεός ανέκαθεν μαζί με τον Θεό Πατέρα.**

Και τώρα, ως Έλληνες που είμαστε, θα ήθελα να πάμε πιο βαθιά στο θέμα, εξετάζοντας μια Ελληνική λέξη, γιατί ας μην ξεχνάμε ότι η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στα αρχαία Ελληνικά. Αυτή η λέξη είναι **"παρά"**. Η Βίβλος λέει: **"*Και ο Λόγος έγεινε σαρξ, και κατώκησε μεταξύ ημών, (και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενούς παρά του Πατρός,) πλήρης χάριτος και αληθείας*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:14). (Επίσης, βλέπε Ιωάννης, 6:46, 7:29, 9:16, 33). Σε αυτά τα εδάφια, ανακαλύπτουμε ότι ο Λόγος του Θεού αναφέρει τη λέξη **"παρά του Πατρός"**.

Με αυτή τη φράση, διευκρινίζεται ότι ο Ιησούς δε δημιουργήθηκε ή κτίστηκε από τον Πατέρα. Γι' αυτό, πάντοτε χρησιμοποιείται σε αυτά τα εδάφια η πρόθεση παρά, κάθε φορά που ο Ιησούς μιλά για τον **ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ** και αναφέρεται ως μονογενής Υιός **παρά του Πατρός**. Η πρόθεση **"παρά"** σημαίνει **"δίπλα", "μαζί", ή "στην παρουσία Του",** ενώ οι προθέσεις **"εκ"** *ή* **"εξ"** έχουν άλλη έννοια. Ο Ιησούς το εξήγησε αυτό χρησιμοποιώντας το **"εκ"** σε αντίθεση με το **"παρά"**, (Ιωάννης, 3: 31, 6: 31).

Η Βίβλος δηλώνει με απόλυτη σαφήνεια ότι ο Χριστός είναι ο "ων επί πάντων Θεός". Ας το διαβάσουμε: **"*Των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας. Αμήν*".** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 9:5)

Επίσης, η Αγία Γραφή αναφέρει τον Ιησού Χριστό ως μεγάλο Θεό: **"*προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα, και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού*".** (Επιστολή προς Τίτον, 2:13. Το εδάφιο αναφέρεται στην ένδοξη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, **του μεγάλου Θεού**. Στην προς Εβραίους Επιστολή, 1:8 διαβάζουμε: **"*Περί δε του Υιού, Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος· σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου*".** Σε αυτό το εδάφιο, μιλά ο Θεός Πατέρας και απευθύνεται στον **Υιό** λέγοντας: **"*ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος*".**

Εδάφια για τη Θεότητα του Χριστού υπάρχουν πάρα πολλά. Ας δούμε ένα από την Παλαιά Διαθήκη, που ονομάζει τον **Ιησού Θεό ισχυρό, ακόμη και Πατέρα του μέλλοντος αιώνος.** **"*Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς, και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης*".** (Ησαΐας, 9:6).

Τώρα, ίσως κάποιος πει: **"Ναι, αρχίζω να βλέπω ότι, σύμφωνα με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής, ο Χριστός είναι Θεός, αλλά είναι, όμως, ίσος με τον Θεό Πατέρα στην ουσία και στη φύση;"**

Ο Λόγος του Θεού απαντά: **"*Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν το οποίον ήτο***

και εν τω Χριστώ Ιησού· όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν· αλλ' εαυτόν εκένωσε, λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους· και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα· δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός". (Επιστολή προς Φιλιππησίους, 2: 5-11).

Μάλιστα, αγαπητοί μου φίλοι, ο υπέροχος και ένδοξος Ιησούς Χριστός είναι Θεός με όλη τη σημασία της λέξης. Στην **ουσία και στη φύση είναι ίσος με τον Θεό Πατέρα,** γι' αυτό η Βίβλος τονίζει, "όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν". Ο Ιησούς Χριστός ήταν πραγματικά Θεός, ένας αληθινός Θεός, που, για να μας σώσει, άφησε τη δόξα του ουρανού και έγινε όμοιος με τους ανθρώπους.

Επομένως, ο Χριστός είναι **Θεάνθρωπος**, ο μόνος Θεάνθρωπος. Δεν υπήρξε άλλος πριν από αυτόν, ούτε μετά θα υπάρξει. Γι' αυτό, ο Απόστολος Παύλος διευκρίνισε έντονα: ***"Διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς".*** (Επιστολή προς Κολοσσαείς, 2:9). Το εδάφιο αυτό δεν αφήνει την παραμικρή αμφιβολία ότι ο Χριστός είναι **το δεύτερο μέλος της ΘΕΟΤΗΤΑΣ**.

Κάτι άλλο που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε είναι ότι η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στη γλώσσα μας. Για αυτό ακριβώς, εμείς, ως Έλληνες, έχουμε έναν παραπάνω λόγο να είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι με τη φράση "Διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς", επιβεβαιώνεται η **ΠΛΗΡΗ ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.**

Κάποιος, ίσως πει: **"Μα εγώ δεν μπορώ να καταλάβω πλήρως πώς ο Χριστός, από Θεός έγινε άνθρωπος με την ενσάρκωσή Του και μετά ανελήφθη πάλι στον ουρανό. Αυτό για μένα είναι μυστήριο".** Το θέμα της ενσάρκωσης, είναι για όλους μας ένα μεγάλο μυστήριο. Η ίδια η Βίβλος το χαρακτηρίζει ως το μεγάλο μυστήριο της ευσεβείας. Ας διαβάσουμε τη σχετική περικοπή: ***"Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν Πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη".*** (Επιστολή προς Α΄ Τιμόθεον, 3:16).

Πριν γεννηθεί ο Ιησούς και πάρει την ανθρώπινη μορφή, η Αγία Γραφή, στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη, μας αποκαλύπτει ότι ο ερχόμενος **Μεσσίας** θα ήταν πραγματικά **ο Θεάνθρωπος**. Ας το διαβάσουμε: ***"Ιδού η παρθένος θέλει συλλάβει, και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός".*** (Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 1: 23).

Στο εδάφιο αυτό διαπιστώνουμε ότι, τουλάχιστον **740 χρόνια** πριν γεννηθεί ο Ιησούς, αποκαλύφθηκε στον προφήτη Ησαΐα το Εβραϊκό όνομα **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ** (Ησαΐας, 7:14). Στην Καινή Διαθήκη μαθαίνουμε πως η σημασία αυτού του ονόματος είναι: ***"Μεθ' ημών ο Θεός"***, δηλαδή, **Μαζί μας είναι ο Θεός**.

Πριν κάποιο καιρό, κάποιος κύριος μου έκανε την εξής ερώτηση: **"Εφόσον η Αγία Γραφή διδάσκει αρκετά καθαρά την πλήρη ΘΕΟΤΗΤΑ του Ιησού και την ισότητά Του με τον Θεό Πατέρα, τότε πώς γίνεται να υπάρχουν ορισμένοι, που θεωρούνται και Χριστιανοί, αλλά διδάσκουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι κτίσμα και μάλιστα πολύ κατώτερο από τον Πατέρα;"**

Σε αυτόν τον κύριο απάντησα: «Υπάρχουν δύο εδάφια στην Καινή Διαθήκη που, αν δεν τα εξηγήσεις μέσα στο ολικό πνεύμα της Αγίας Γραφής, θα βγάλεις μάλλον λανθασμένο νόημα ή συμπέρασμα, δηλαδή είναι κάπως **"δυσνόητα"**, όπως μας προειδοποιεί ο Απόστολος Πέτρος (Επιστολή Β΄ Πέτρου 3:14-18). Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

1."*...Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού*". (Αποκάλυψις Ιωάννου, 3:14).

2."*Οστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως*". (Επιστολή προς Κολοσσαείς, 1:15).

Σε αυτά τα δύο εδάφια, παρατηρούμε τις λέξεις, **"αρχή της κτίσεως του Θεού"** και **"πρωτότοκος πάσης κτίσεως"**. Τώρα, αν παραδεχτούμε ότι αυτές οι εκφράσεις εννοούν πως ο Ιησούς είναι το πρώτο κτίσμα που έκανε ο Θεός, **τότε πρέπει να απορρίψουμε όλα τα άλλα εδάφια της Βίβλου που είναι πάρα πολλά.**

Αν ο Απόστολος Παύλος ήθελε να εκφράσει ότι ο Ιησούς ήταν το πρώτο κτίσμα του Θεού, τότε θα χρησιμοποιούσε τη λέξη πρωτόκτιστος, που εννοεί αυτό ακριβώς. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Παύλος γνώριζε πολύ καλά τα Ελληνικά. Ωστόσο, δεν είπε **"πρωτόκτιστος"**, είπε **"πρωτότοκος"**.

Ας εξετάσουμε βαθύτερα το θέμα, σύμφωνα με τη συνολική διδασκαλία της Αγίας Γραφής, προκειμένου να ανακαλύψουμε τη σημασία της λέξης **"πρωτότοκος"**. Αυτή η λέξη στη Βίβλο έχει διπλή σημασία, τη σαρκική και τη πνευματική. Η σαρκική σημασία έχει να κάνει με τη γέννηση του πρώτου τέκνου, ενώ η πνευματική εξηγείται με το να είναι κάποιος υπέροχος και να έχει την ευμένεια και την εκλογή του Θεού. Σε αυτό το σημείο, ίσως, κάποιος πει ότι αυτή είναι δική μου ερμηνεία.

Κι όμως, ο Λόγος του Θεού περιέχει αρκετά παραδείγματα πάνω σε αυτό. **Πρώτο παράδειγμα:** ο Θεός αποκαλεί το λαό Ισραήλ Υιό Του **"πρωτότοκο"**. **"*Και θέλεις ειπεί προς τον Φαραώ, Ούτω λέγει Κύριος· Υιός μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ*"**. (Έξοδος, 4:22). Στην πραγματικότητα, όμως, ο λαός Ισραήλ δεν ήταν ο πρώτος λαός επί της γης.

Δεύτερο παράδειγμα: Ο Θεός αναφέρει τον **Δαβίδ ως πρωτότοκο**. **"*Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με το έλαιον το άγιόν μου έχρισα αυτόν... Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, ύψιστον επί τους βασιλείς της γης*".** (Ψαλμός 89:20,27). Στην πραγματικότητα, ωστόσο, ο Δαβίδ δεν ήταν πρωτότοκος, αντίθετα ήταν ο τελευταίος γιος του Ιεσσαί και πριν απ' αυτόν υπήρχαν τα άλλα επτά αδέρφια του. (Α΄ Σαμουήλ, 16: 1-13).

"Πρωτότοκος", λοιπόν, θα πει υπέροχος, εκλεκτός. Για να το καταλάβουμε καλύτερα, πρέπει να διαβάσουμε προσεκτικά, όχι μόνο το εδάφιο δεκαπέντε στο πρώτο κεφάλαιο της προς Κολοσσαείς Επιστολής, αλλά και τη συνέχεια, γιατί ο Παύλος εξηγεί σε αυτή την επιστολή το πραγματικό νόημα της έκφρασης **"πρωτότοκος πάσης κτίσεως": "*Οστις είναι εικών του Θεού του αοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· επειδή δι' αυτού εκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοίς, και τα επί της γης, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι, είτε κυριότητες, είτε αρχαί, είτε εξουσίαι, τα πάντα δι' αυτού και δι' αυτόν εκτίσθησαν· και αυτός είναι προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού*".** (Επιστολή προς Κολοσσαείς 1: 15-17). Στα εδάφια αυτά διευκρινίζεται ότι ο Ιησούς είναι ο υπέροχος Δημιουργός, γιατί Αυτός είχε το ενεργό μέρος στο έργο της Δημιουργίας. Η άλλη έκφραση **"η αρχή της κτίσεως του Θεού"** σημαίνει **"η πηγή της Δημιουργίας του Θεού".**

Ο Απόστολος Παύλος, για να μας βοηθήσει να καταλάβουμε καλύτερα τι σημαίνει πρωτότοκος, προσθέτει στο εδάφιο δεκαοκτώ: **"*και αυτός είναι η κεφαλή του σώματος της εκκλησίας· όστις είναι αρχή, πρωτότοκος εκ των νεκρών, δια να γείνη αυτός πρωτεύων εις τα πάντα*".** Το εδάφιο αναφέρει καθαρά ότι ο Ιησούς είναι **"*πρωτότοκος εκ των νεκρών*"**, αλλά στην πραγματικότητα η Βίβλος διδάσκει ότι πριν την Ανάσταση του Χριστού έγιναν αρκετές άλλες αναστάσεις.

Ο Απόστολος Παύλος, όμως, τονίζει ότι ο Χριστός είναι **"*πρωτότοκος εκ των νεκρών*", ΓΙΑΤΙ;** Γιατί όλες οι αναστάσεις που έγιναν πριν τον Χριστό και θα γίνουν μετά

Ο νεαρός Ιησούς καταπλήττε τους γραμματείς και τους Φαρισαίους με τη σοφία Του.

τον Χριστό **στη Δευτέρα Παρουσία, ΟΛΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΝΔΟΞΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.** Έτσι, λοιπόν, ο Ιησούς ορθά καλείται **"πρωτότοκος εκ των νεκρών"**.

Η άλλη έκφραση, που μεταφράζεται σε μερικές εκδόσεις "**αρχή της δημιουργίας του Θεού"**, στην πραγματικότητα σημαίνει **"πηγή",** ο **"άρχων της κτίσεως του Θεού"**. Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να εξετάσουμε βαθύτερα την αρχική σημασία της ελληνικής λέξης **ΑΡΧΗ**. Πιστεύω ότι θα βρείτε πολύ ενδιαφέροντα αυτά που θα ανακαλύψουμε, ειδικά εκείνοι που κηρύττουν ότι ο Ιησούς ήταν το πρώτο κτίσμα του Θεού Πατέρα και προσπαθούν απεγνωσμένα να στηρίξουν την άποψή τους πάνω στην Αποκάλυψη, 3:14, που λέει: **"*Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων γράψον, Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού*".** Σε αυτό το σημείο, σας καλώ να σκεφτούμε το εξής: εάν παραδεχθούμε ότι ο Χριστός έχει Αρχή, **ΤΟΤΕ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ. Κάτι δεν πάει καλά εδώ.** Δε συμφωνείτε;

Ερευνώντας τη σημασία της λέξης *αρχή,* ανακαλύπτουμε ότι έχει δύο έννοιες: 1. εξουσία. 2. αρχή, ξεκίνημα. Η πρώτη σημασία ήταν και η αρχική στην αρχαία ελληνική γλώσσα. Ως Έλληνας, δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία στο μυαλό μου ότι σε αυτό το κείμενο εκφράζεται η αρχική σημασία της ελληνικής λέξης **ΑΡΧΗ,** η σημασία **ΕΞΟΥΣΙΑ** κι όχι η δεύτερη σημασία της λέξης.

Για να σας το αποδείξω απλά και καθαρά, επιτρέψτε μου να σας παρουσιάσω ένα λογαριασμό ηλεκτρικού από την Κύπρο. Έζησα τέσσερα καταπληκτικά χρόνια στην Κύπρο και φυσικά, ως καλός πολίτης, έπρεπε να πληρώνω το λογαριασμό του ηλεκτρικού και του τηλεφώνου. Κάθε φορά που έπαιρνα και τους δύο λογαριασμούς – παράξενο πράγματι - **ένιωθα πάρα πολύ ευτυχής!!!** Θα σας εξηγήσω αμέσως το γιατί: πάνω αριστερά, ως πρώτη λέξη στο λογαριασμό, έβλεπα τη λέξη **ΑΡΧΗ** με κεφαλαία γράμματα. Και αμέσως μετά τη λέξη **ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ**.

Ποια είναι η σημασία της λέξης ΑΡΧΗ; Μήπως σημαίνει το ξεκίνημα ή η αρχή του ηλεκτρισμού; Η απάντηση είναι **όχι, χίλιες φορές, όχι!** Βλέπετε, η σημασία είναι

απόλυτη και σαφής: **ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ** σημαίνει **ΕΞΟΥΣΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ.** Το ίδιο συμβαίνει και με τους άλλους λογαριασμούς: **ΑΡΧΗ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ.** Αξίζει να αναφέρω ότι, μετά από τις Ελληνικές λέξεις, ακριβώς από κάτω, υπάρχει και η ακριβής μετάφραση στα Αγγλικά: **ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ (ELECTRICITY AUTHORITY).** Αυτό είναι που αποκαλώ καταπληκτικό, γιατί, **ύστερα από 2000 χρόνια, η αρχική σημασία της ελληνικής λέξης ΑΡΧΗ - ΕΞΟΥΣΙΑ δεν έπαψε να υπάρχει.**

Τώρα, ας ασχοληθούμε με **το Τρίτο Πρόσωπο της ΘΕΟΤΗΤΑΣ, το Άγιο Πνεύμα**. Από την αρχή χρειάζεται να τονιστεί ότι **χωρίς τη βοήθεια και επιρροή του Αγίου Πνεύματος, είναι τελείως αδύνατο να σωθεί ο άνθρωπος**. Πολλοί διδάσκουν ότι το Άγιο Πνεύμα ήρθε στον κόσμο μετά την αναχώρηση του Χριστού. Ωστόσο, η Βίβλος διδάσκει ότι το Άγιο Πνεύμα υπήρχε στη Δημιουργία (Γένεσις, 1:2) και μετά την πτώση του ανθρώπου βοηθούσε τους ανθρώπους να μετανοήσουν και να κάνουν το θέλημα του Θεού.

Χαρακτηριστικά αναφέρω το εξής: Εκατόν είκοσι χρόνια πριν τον κατακλυσμό, ο Θεός είπε: ***"Και είπε Κύριος, Δεν θέλει καταμείνει πάντοτε το πνεύμα μου μετά του ανθρώπου, διότι είναι σαρξ· αι ημέραι αυτού θέλουσιν είσθαι ακόμη εκατόν είκοσι έτη".*** (Γένεσις, 6: 3). Αργότερα, ο βασιλιάς Δαβίδ είπε: ***"Μη με απορρίψης από του προσώπου σου· και το πνεύμα το άγιόν σου μη αφαιρέσης απ' εμού".*** (Ψαλμός 51:11).

Σήμερα, υπάρχουν χριστιανοί που πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα δεν είναι Πρόσωπο αλλά μια ενεργός δύναμη του Θεού. **Η Αγία Γραφή, όμως, διδάσκει καθαρά ότι το Άγιο Πνεύμα είναι Προσωπικότητα με όλη τη σημασία της λέξης.** Σας παραθέτω έναν κατάλογο από ορισμένα εδάφια που μας φανερώνουν τα διάφορα χαρακτηριστικά της Προσωπικότητας του Αγίου Πνεύματος.

Α. ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ :

1. **ΟΜΙΛΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΟΔΗΓΕΙ** (Πράξεις των Αποστόλων, 8:29, 10:19, 20. 13:2-4).
2. **ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ** (Πράξεις των Αποστόλων, 16:6, 7).
3. **ΔΙΔΑΣΚΕΙ** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:26, 26:13).
4. **ΒΟΗΘΑ (ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ)**(Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:16, 18. Επιστολή προς Γαλάτας, 5:22, 23).
5. **ΔΙΝΕΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ** (Επιστολή Β΄ Πέτρου 1:21, Επιστολή Α΄ Πέτρου, 1:11).
6. **ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ** (Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 12:1-11).

Β. ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΧΕΙ :

1. **ΦΡΟΝΗΜΑ** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 8:27).
2. **ΘΕΛΗΣΗ** (Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 12:11).
3. **ΓΝΩΣΗ** (Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 2:11).
4. **ΑΓΑΠΗ** (Επιστολή προς Ρωμαίους, 15:30).
5. **ΚΟΙΝΩΝΙΑ** (Επιστολή προς Β΄ Κορινθίους, 13:13).
6. **ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ** (Επιστολή προς Εφεσίους, 4:30).

Γ. ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ :

1. **ΥΒΡΙΖΟΥΝ** (Επιστολή προς Εβραίους, 10:29).
2. **ΠΕΙΡΑΖΟΥΝ** (Πράξεις των Αποστόλων, 5:9).
3. **ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΟΥΝ** (Πράξεις των Αποστόλων, 5:3, 4).

Όπως βλέπετε, αγαπητοί μου φίλοι, **ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ,** και όχι σε μια ενεργό δύναμη. Ο Ιησούς Χριστός, σχετικά με το Άγιο Πνεύμα, είπε: **"*Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον δια να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα... ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:16, 26).

Επίσης, τόνισε: **"*Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ· διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει έλθει προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. Και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου, και πλέον δεν με βλέπετε· περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά· όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει, και αναγγείλει προς εσάς*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 16:7-14).

Σε αυτά τα εδάφια, βλέπουμε καθαρά ότι ο Μεγάλος Διδάσκαλος χαρακτηρίζει το Άγιο Πνεύμα ως **"άλλο Παράκλητο"**, δηλαδή Κάποιο Πρόσωπο που παρακαλεί, βοηθά και παρηγορεί. Παράλληλα, τόνισε: **"*συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ*"**. Με αυτά τα λόγια, ο Χριστός τόνισε απλά και καθαρά ότι είναι για το δικό μας συμφέρον να φύγει ο Ίδιος. Ωστόσο, όπως δήλωσε πολύ τρυφερά, δε θα μας άφηνε μόνους. **Στη θέση Του θα ερχόταν <u>άλλος Παράκλητος</u>, το Άγιο Πνεύμα, το Τρίτο Πρόσωπο της ΘΕΟΤΗΤΑΣ.**

Τώρα γεννάται το ερώτημα: **Γιατί να πει ο Ιησούς ότι ήταν για το συμφέρον μας Εκείνος να φύγει και να έρθει στη θέση Του το Άγιο Πνεύμα;** Παρακαλώ, προσέξτε την απάντηση: Όταν ο Ιησούς βρισκόταν στη γη μας ως Θεάνθρωπος, περιοριζόταν μόνο σε όποια τοποθεσία βρισκόταν. Για παράδειγμα, αν ήταν στην Ιερουσαλήμ, δεν μπορούσε την ίδια στιγμή να βρίσκεται και στη Ναζαρέτ. Το Άγιο Πνεύμα, όμως, θα ερχόταν ως το Τρίτο Πρόσωπο της Θεότητας, για να είναι πανταχού παρών.

Κάτι άλλο που αξίζει να προσέξουμε στα προηγούμενα εδάφια, είναι ότι ο Ιησούς, αναφερόμενος στον **άλλο Παράκλητο**, το Άγιο Πνεύμα, χρησιμοποιεί τέσσερις φορές τη **<u>δεικτική αντωνυμία "εκείνος"</u>**, μια αντωνυμία που δεν υπάρχει αμφιβολία ότι δηλώνει Πρόσωπο. (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον,16:7-14). Είναι πράγματι συγκλονιστικό πόσο καθαρή είναι η διδασκαλία της Βίβλου!!!

Ακόμη, πάνω σε αυτό το θέμα ο **Ίδιος ο Παράκλητος,** αναφερόμενος στον εαυτό Του, χρησιμοποιεί την προσωπική αντωνυμία **"εγώ": "*Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος, είπε προς αυτόν το Πνεύμα, Ιδού, τρεις άνθρωποι σε ζητούσι· σηκωθείς λοιπόν κατάβηθι και ύπαγε μετ' αυτών, μηδόλως διστάζων, διότι <u>εγώ</u> απέστειλα αυτούς*".** (Πράξεις των Αποστόλων, 10:19, 20).

Στο κεφάλαιο 13:2, του ίδιου βιβλίου χρησιμοποιείται το **"εμέ"**. **"*Και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστευον, είπε το Πνεύμα το Άγιον, Χωρήσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον δια το έργον εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς*".** Ερώτηση: **Ποια είναι η πραγματική σημασία τη λέξης Παράκλητος;** Σε αυτό το σημείο, ας προσέξουμε κάτι πολύ σημαντικό με τη λέξη **Παράκλητος.** Ο Ιησούς Χριστός διευκρίνισε ότι: **"*Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον δια να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα*".** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 14:16).

Στο εδάφιο ανακαλύπτουμε ότι ο Χριστός θα παρακαλούσε τον Θεό - Πατέρα να δώσει Κάποιον άλλον να πάρει τη θέση του Χριστού μετά την Ανάληψή Του. Γι' αυτό, και

είπε: ***"και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον".*** Τώρα, ας προσέξουμε ένα εδάφιο που το θεωρώ αριστούργημα: ***"Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω, δια να μη αμαρτήσετε· και εάν τις αμαρτήσει, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον Δίκαιον."*** (Επιστολή Α΄ Ιωάννου, 2:1). Εδώ, θα παρατηρήσατε ότι οι λέξεις **"έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα,"** αναφέρονται στον **Ιησού Χριστό,** δηλαδή και ο **Χριστός** χαρακτηρίζεται ως **Παράκλητος.**

Μια άλλη Βιβλική δήλωση λέει: "*Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει, δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών δια στεναγμών αλαλήτων. Ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων."* (Επιστολή προς Ρωμαίους, 8:26, 27). Αγαπητοί μου φίλοι, πιστεύω ότι θα συμφωνείτε και εσείς μαζί μου ότι ο Λόγος του Θεού διδάσκει με απαράμιλλη καθαρότητα την Προσωπικότητα του Αγίου Πνεύματος.

Ερώτηση: **Υπάρχει κάποιο εδάφιο που να αναφέρει το Άγιο Πνεύμα ως Θεό;** Βεβαίως και υπάρχει! Ο Λόγος του Θεού λέει: ***"Είπε δε ο Πέτρος, Ανανία, δια τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν σου ώστε να ψευσθής εις το Πνεύμα το Άγιον, και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; ενώ έμενε, δεν ήτο σου; Και αφού επωλήθη, δεν ήτο εν τη εξουσία του; δια τι έβαλες εν τη καρδία σου το πράγμα τούτο; Δεν εψεύσθης εις ανθρώπους, αλλά εις τον Θεόν".*** (Πράξεις των Αποστόλων, 5: 3, 4).

Πάμπολλα θα μπορούσαμε να εξετάσουμε σχετικά με τον **Παράκλητο, το Άγιο Πνεύμα**, αλλά ο χρόνος δεν το επιτρέπει. Για να καταλάβουμε τη **Θεότητα** καλύτερα, ας παρατηρήσουμε έναν κατάλογο από διάφορες **ιδιότητες που μοιράζονται από κοινού τα Τρία Πρόσωπα της Θεότητας.**

1.Ο ΠΑΤΗΡ, Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΙΩΝΙΟΙ.
(Ησαΐας, 44:6, Μιχαίας, 5:2, Επιστολή προς Εβραίους, 9:14).

2.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΛΑΒΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.
(Επιστολή προς Α' Κορινθίους, 8:6, Ψαλμός, 100:3, Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:1-3, Γένεσις, 1:1,2).

3.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ.
(Ψαλμός 139:7-12. Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 28:20).

4.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΕΣ.
(Πράξεις των Αποστόλων, 15:18, Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 2:10, Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον, 11:27).

5.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ, ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΙ.
(Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 7:28, 10:11, 14:6, 17:11,25. Πράξεις των Αποστόλων, 3:14, Επιστολή Α΄ Ιωάννου, 5:6, Ψαλμός 143:10, 34:8).

6.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥΣ ΘΕΛΗΜΑ.
(Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 7:21, Κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, 22:42, Επιστολή προς Εφεσίους, 1:10,11, Επιστολή Α΄ Κορινθίους, 12:11).

7.ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ.
(Ψαλμός 36:9, Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 1:4, 5:21, Επιστολή προς Ρωμαίους, 8:10).

Πάνω σε αυτά, θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και άλλα. Ας εξετάσουμε, όμως, ένα άλλο θέμα, τα διάφορα ονόματα του Θεού. Δε θα αναφερθώ σε τίτλους, αλλά σε ονόματα μόνο, για να κερδίσουμε χρόνο.

Υπάρχουν ορισμένοι που πιστεύουν και διδάσκουν πως το αληθινό όνομα του Θεού είναι "ΙΕΧΩΒΑ". Πολλοί μου κάνουν την ερώτηση: **"Εσύ, κύριε Μαστρομιχάλη, τι λες, αναφέρεται μέσα στην Αγία Γραφή ότι το αληθινό όνομα του Θεού είναι "ΙΕΧΩΒΑ";**

Παρακαλώ, δώστε μεγάλη προσοχή στην απάντηση, γιατί σύμφωνα με τη διδασκαλία της Βίβλου **ο Θεός ή η ΘΕΟΤΗΤΑ**, δεν παρουσιάζεται μόνο με ένα όνομα αλλά με πολλά και αυτό είναι μια Βιβλική αλήθεια, που θα αποδειχθεί με όσα θα παραθέσω στη συνέχεια. Μέσα στα διάφορα ονόματα του Θεού που αναφέρονται στο Εβραϊκό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης, το έκτο κατά σειρά όνομα του Θεού είναι το λεγόμενο τετράγραμμο **Y H W H.**

Όπως βλέπετε, αυτό το **τετράγραμμο** δεν έχει φωνήεντα. Όπως δηλώνουν οι λόγιοι και οι ειδικοί Εβραιολόγοι, κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει την κανονική προφορά. Ωστόσο, οι ειδικοί έχουν συμφωνήσει ότι το πλησιέστερο όνομα στο τετράγραμμο είναι **"Yahweh" (Γιάχουε)**. Στην Ελληνική Παλαιά Διαθήκη πουθενά δεν αναφέρεται το όνομα ΙΕΧΩΒΑ αλλά μόνο το όνομα **ΙΕΟΒΑ**.

Πριν σας παρουσιάσω ορισμένα από τα διαφορετικά ονόματα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη, θα ήθελα να εξετάσουμε το αν **ο Θεός αναφέρει κάπου ότι έχει ένα όνομα ή περισσότερα;** Προετοιμαστείτε για εκπλήξεις.

Πρώτα, ας δούμε την ερώτηση του Μωϋσή: ***"Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Θεόν, Ιδού, όταν εγώ υπάγω προς τους υιούς Ισραήλ, και είπω προς αυτούς, Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε προς εσάς, και εκείνοι μ' ερωτήσωσι, Τι είναι το όνομα αυτού; τι θέλω ειπεί προς αυτούς; Και είπεν ο Θεός προς τον Μωϋσήν, Εγώ είμαι ο Ων· και είπεν, Ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ· Ο Ων με απέστειλε προς εσάς".*** (Έξοδος, 3:13, 14).

Στα παραπάνω εδάφια, βλέπουμε καθαρά ότι ο Μωϋσής ρώτησε τον Θεό, ***"Τι είναι το όνομά Σου;"*** και ο Θεός απαντά: ***"Εγώ είμαι ο Ων"***. Ας προσέξουμε τώρα τα επόμενα εδάφια: ***"Ο Θεός ελάλησεν έτι προς τον Μωϋσήν, και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κύριος· και εφάνην εις τον Αβραάμ, εις τον Ισαάκ, και εις τον Ιακώβ, με το όνομα, Θεός Παντοκράτωρ· δεν εγνωρίσθην όμως εις αυτούς με το όνομά μου Ιεοβά".*** (Έξοδος, 6:2, 3).

Εδώ, αγαπητοί μου φίλοι, ο Ίδιος ο Θεός διευκρινίζει στο Μωϋσή ότι στο παρελθόν φάνηκε στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ με το όνομα (εδώ δε λέει τίτλο, όπως υποστηρίζουν μερικοί, αλλά αναφέρεται καθαρά όνομα) **"Θεός ο Παντοκράτωρ"**. Πρόκειται για ένα όνομα που προέρχεται από το Εβραϊκό **"EL - SHADDAI".** Στη συνέχεια προσθέτει: ***"δεν εγνωρίσθην όμως εις αυτούς με το όνομά μου Ιεοβά"*** Το όνομα αυτό προέρχεται από το Εβραϊκό **"YHWH".**

Παρακάτω, σας παρουσιάζω έναν κατάλογο από ορισμένα ονόματα του Θεού που συναντούμε στην Παλαιά Διαθήκη.

1."ELOHIM'' (ΕΛΩΪΜ) (Γένεσις, 1:1, 26) "ΘΕΟΣ".
2.''EL-ELY ON'' (ΕΛ-ΕΛΥΩΝ) (Γένεσις, 14:18) "ΘΕΟΣ Ο ΥΨΙΣΤΟΣ".
3."ADONAI" (ΑΔΩΝΑΙΗ) (Γένεσις, 15:2,8, 18:3) "ΔΕΣΠΟΤΑ ΚΥΡΙΕ".
4."EL-SHADDAI" (ΕΛ-ΣΙΑΝΤΑΙ) (Γένεσις, 17:1) "ΘΕΟΣ Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ".
5."EL-OLAM" (ΕΛ-ΟΛΑΜ) (Γένεσις, 21:33) "ΑΙΩΝΙΟΣ ΘΕΟΣ".
6."YHWH" (ΙΕΟΒΑ) (Έξοδος, 3:14, 6:2,3) "ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ".
7."YHWH ROPH' EKA" (ΙΕΟΒΑ ΡΟΦ' ΕΚΑ) (Έξοδος, 15:26) "ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΡΑ ΠΕΥΩΝ ΣΕ".
8."UHWH MEGADDISHKEM" (ΙΕΟΒΑ ΜΕΓΑΔΔΙΣΚΕΜ) (Έξοδος, 31:13) "ΚΥΡΙΟΣ Ο ΑΓΙΑΖΩΝ".
9.YHWH SEBA OTH" (ΙΕΟΒΑ ΣΑΒΑΩΘ) (Α' Σαμουήλ, 1:3, 11) "ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ".
10."YHWH ROI" (Ψαλμός 23:1) "ΚΥΡΙΟΣ Ο ΠΟΙΜΗΝ ΜΟΥ".

Ο Θεός παρουσιάζεται και με πολλά άλλα ονόματα. Ας απαντήσουμε, όμως, στο ερώτημα: **Γιατί εμφανιζόταν ο Θεός με τόσα διαφορετικά ονόματα;** Σύμφωνα με τη διδασκαλία του Λόγου του θεού, προκύπτει ότι τα διάφορα ονόματα αποκαλύπτουν τον πραγματικό χαρακτήρα του Θεού, δηλαδή της ΘΕΟΤΗΤΑΣ.

Τώρα, αν σας πω πως **όλα αυτά τα ονόματα, τα μοιράζονται από κοινού και τα Τρία Πρόσωπα της ΘΕΟΤΗΤΑΣ,** ίσως σας φανεί παράξενο. Και όμως, αυτό είναι αλήθεια. Ας παρατηρήσουμε ένα περιστατικό με τον Χριστό και τους Φαρισαίους, γιατί σε αυτή την περίπτωση ο Ιησούς τόνισε ότι Αυτός είναι ο **"Εγώ είμαι". *"Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχεν αγαλλίασιν, να ίδη την ημέραν την εμήν· και είδε, και εχάρη. Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν, Πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι, και είδες τον Αβραάμ; Είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Πριν γείνει ο Αβραάμ, εγώ είμαι".*** (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 8: 56-58).

Ο Χριστός, επίσης, έχει διαφορετικά ονόματα όπως το **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Χριστός**. Το όνομα **ΙΗΣΟΥΣ** προέρχεται από το **Εβραϊκό "JEHOSHUA", που σημαίνει "Ο ΙΕΟΒΑ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ".**

Έτσι, λοιπόν, **ο Ιησούς Χριστός, που ήταν ο Δημιουργός, ήταν και το Πρόσωπο που παρουσιάστηκε στον Αβραάμ** (Γένεσις, 18). **Αυτός ήταν, επίσης, που παρουσιάστηκε και στο Μωϋσή** (Έξοδος, 33:21-23, Νεεμίας, 9:6-15). **Η Πέτρα που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη είναι ο Χριστός** (Επιστολή προς Α΄ Κορινθίους, 10:1-4).

Μετά από όλα αυτά που ανακαλύψαμε, καταλήγουμε στο υπέροχο συμπέρασμα ότι, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Χριστού και της Αγίας Γραφής, όλοι οι Χριστιανοί σωζόμαστε **μόνο** μέσω ενός ονόματος και αυτό είναι **μόνο το όνομα του ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. *"Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα· δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός".*** (Επιστολή προς Φιλιππησίους, 2:9 –11). Το όνομα του Σωτήρα μας είναι το ***"υπέρ παν όνομα"***, όχι μόνο στη γη αλλά και σε **ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ.** Ας μην ξεχνάμε τα θαυμάσια λόγια της Βίβλου: ***"Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν".*** (Πράξεις των Αποστόλων, 4:12).

Αγαπητοί μου φίλοι, εύχομαι η παρουσίαση αυτών των Ιστορικών και Βιβλικών στοιχείων να μας βοήθησε να καταλάβουμε καλύτερα το τόσο σοβαρό θέμα της **Τριαδικής Θεότητας.** Καθώς προσεγγίσαμε αυτή τη θαυμάσια Βιβλική αλήθεια, μας δόθηκε η ευκαιρία να σκεφτούμε το **πόσο υπέροχη είναι η Θεότητα και πόσο ασύγκριτα μοναδικό και ευλογημένο είναι το σχέδιο της Σωτηρίας που συνέλαβε για το γένος μας.** Η προσευχή μου είναι, όλοι όσοι ακούσαμε και είδαμε αυτά τα απίθανα στοιχεία, να αλλάξουμε για πάντα τη ζωή μας, κατά τον ένδοξο σκοπό του Θεού για τον καθένα μας, επιλέγοντας τον Ιησού ως Προσωπικό μας Σωτήρα, έτσι ώστε τα λόγια του Θωμά στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, 20:28, **"Ο Κύριός μου, και ο Θεός μου"** να γίνουν και το δικό μας ζωντανό βίωμα και η αλήθεια που θα μας χαρίσει την πραγματική χαρά και αιώνια ζωή.

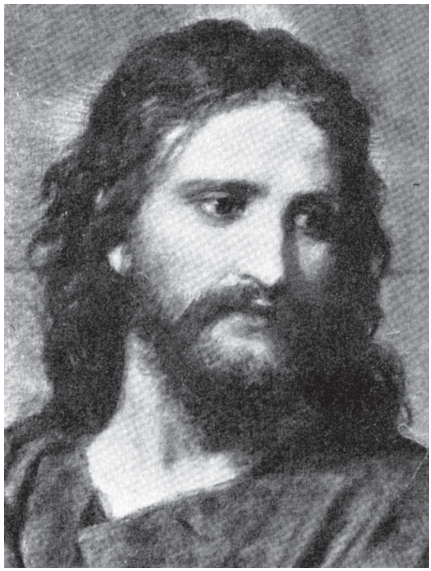

* * * * * * *

Η επόμενη διάλεξη θα έχει θέμα:
"ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ"